

396. Παραμυθητική επιστολή του Θεοδώρου στον Κάνωπο

Έκδοση:	P.Oxy. LIX 4004 (= Chapa, <i>Letters of Condolence</i> 11).
Προέλευση:	Νήσων κώμη (Ηρακλεοπολίτης νομός).
Χρονολόγηση:	50ς αιώνας μ.Χ.
Φορέας γραφής:	Πάπυρος.
Τίτλος έκδοσης:	Theodorus to Canopus.
Διορθώσεις:	Για τους στ. 3 και 10 βλ. <i>Berichtigungsliste</i> XI 171–172.
Κατάλογοι:	TM 35213.

Κυρίῳ μου ἀλη[θ]ῶς [τ]ιμιωτάτῳ ἀδελφῷ Κανώπῳ,
Θ[εόδ]ωρος.
πάνυ ἐλυπήθημεν [ἀ]κο[ύ]σ[α]γτές δι[ὰ τ]ὴν μ]ακαρίαν,
τὴν σὴν ἐλευθέραν, 'κα[ὶ οὐκ]' || .|| ἀλ[όγ]ῳς τοσοῦτον δὲ νίος
σου
Γρατιανὸς ἐπόθησεν αὐτήν, καὶ ἔτι δὲ οἱ
ἄλλοι αὐτῆς νίοι. πλὴν τί δυνάμε[θα] ποιῆσαι
πρὸς τὸ ἀνθρώπινον; καταξίωσον οὖν σαυτὸν
παραμυθῆσασθαι καὶ σκυλμὸν ὑπ[ο]με[ῖ]γ[αι] καὶ
ἐλθεῖν πρὸς μὲν μετὰ τοῦ κυρίου μου Οὐαλεντίνου
ἐν τῇ Νήσων. χρείαν γὰρ ἔχω τῆς <σῆς> εὐγενίας καὶ πάλιν
ποιῶ σαι διὰ σκάφους προπεμθῆναι. μὴ [ο]ὖν
δικνήσῃς, δοτὶ ἀνάβασίς ἐστιν. ἐρχόμενος δὲ καταξίωσον
ἐνέγκε || .|| ὅσα [ζ] ἔχει· σ' γνάψιμα. εἰσὶν δέ στιχάριον
Ναθαναῆλ, δάχνη λευκῆ, στιχάριον Συγκλητικῆς,
μαφόριον τῆς Κύρας, στιχάριον Κύρας.
προσαγορεύω Δίδυμον καὶ Φιλόξενον
καὶ πάντας τοὺς σούς.

(m. 2)

έρρωσθαί σε εὔχομαι
χρόνοις πολλοῖς, κύριε
τιμιώτατε ἀδελφε.

περὶ τοῦ σίτου μὴ ἀμφίβαλλε. ἐγὼ οὐκ
ἔπειψα αὐτὸν ἵνα σοὶ ἐλθόντι π[α]ρα-
μετρηθῇ.

Verso

24 (m. 1) κυρίῳ μου ἀληθῶς *vac.* τιμιωτάτῳ ἀδελφῷ Κανώπῳ
25 Θεόδωρος.

Μετάφραση

Προς τον κύριό μου, τον πραγματικά εξαιρετικά τιμημένο αδελφό Κάνωπο, ο Θεόδωρος. Πολύ στενοχωρηθήκαμε ακούγοντας σχετικά με τη μακαρίτισσα τη σύζυγό σου, 'και όχι' αναίτια την αγάπησε αυτή πολύ ο γιος σου, ο Γρατιανός, το ίδιο και οι άλλοι της γιοι. Άλλα τι ρούμε να κάνουμε ενάντια στην ανθρώπινη θνητότητα; Παρηγορήσου, λοιπόν, σε παρακαλώ και υπόβαλε τον εαυτό σου στην ταλαιπωρία να έλθεις σ' εμένα μαζί με τον κύριό μου Οναλεντίνο στο (sc. χωριό) Νήσων. Γιατί έχω ανάγκη την ευγένειά σου, και πάλι θα κανονίσω να μεταφερθείς με πλοίο. Και μην το αναβάλεις, γιατί ο ποταμός έχει φουσκώσει. Και, όταν έλθεις, φέρε, σε παρακαλώ, όλα τα καθαρά ρούχα που έχεις. Και αυτά είναι τα εξής: χιτώνας του Ναθαναήλ, μια άσπρη κουβέρτα (;), χιτώνας της Συγκλητικής, κάπα της Κύρας, χιτώνας της Κύρας. Χαιρετώ τον Δίδυμο και τον Φιλόξενο και όλους τους δικούς σου.

(π. 2) Εύχομαι να είσαι υγής για πολλά χρόνια, κύριέ μου πολυτίμητε αδελφέ.

Και για το στάρι να μην ανησυχείς! Δεν το έστειλα εγώ, για να μετρηθεί ενώπιόν σου, όταν έλθεις.

Verso:

(π. 1) Προς τον κύριό μου, τον αληθινά *vac.* πολυτίμητο αδελφό Κάνωπο, ο Θεόδωρος.

